

W świecie baśni...

Dziś wprowadzę Was w świat baśni. To utwory o charakterze fantastycznym, czyli nie może w nich obyć się bez cudownych wydarzeń, jakiejś wyjątkowo trudnej sytuacji życiowej bohatera i wybawienia go przy końcu opowieści.

Prawdziwe baśnie wyrastają z najgłębszych pokładów ludzkiej psychiki i stanowią odzwierciedlenie zbiorowej mądrości. Są ważnym dziedzictwem kulturowym, które objaśnia i pomaga zrozumieć dziecku otaczający go świat.

Baśnie uczą radzenia sobie w trudnych sytuacjach życiowych, a baśniowe postacie reprezentują określony typ- jest dobry lub zły. Mam nadzieję, że spodoba Wam się wstęp i zachęciłem Was do obejrzenia naszej gazetki.

Michał Szczerek

Baśniowa księga Baśniowa księga

Baśniowa księga Baśniowa księga

Charles Perrault urodził się 12 stycznia 1628 roku w Paryżu, a zmarł 16 maja 1703 roku również w Paryżu. Był francuskim pisarzem i urzędnikiem.

Najsłynniejsze baśnie napisane przez Charlesa Perraulta to:

- "Czerwony Kapturek",
- "Kot w butach",
- "Kopciuszek".

Hans Christian Andersen urodził się 2 kwietnia 1805 roku w Odense, a zmarł 4 sierpnia 1875 w Rolighed. Był duńskim pisarzem i poetą. Bardzo znany ze swojej twórczości baśniopisarskiej.

Niektóre baśnie napisane przez Hansa Christiana Andersena to:

- "Brzydkie kaczątko",
- "Calineczka",
- "Dziewczynka z zapalkami".

H. Ch. Andersen

Świat baśni to coś pięknego. Wszystko jest takie kolorowe i radosne. Tylko, kto te baśnie pisze ? Otóż jest wielu autorów, np. Bracia Grimm. I to właśnie o nich teraz mowa. :)

- Dzień Dobry !
- Dzień Dobry !
- Chciałabym z Panami poprowadzić krótki wywiad.
- Z chęcią odpowiemy na zadawane nam pytania.
- Otóż, czy moglibyście coś o osobie powiedzieć ?
- Tak, ja jestem JAKUB LUDWIK KARL GRIMM.
- A ja jestem WILHELM KARL GRIMM.
- Dobrze, a kiedy się urodziliście ?
- Ja urodziłem się 4 stycznia 1785 roku w Hanau -
- odpowiedział JAKUB LUDWIK KARL GRIMM.
- Ja natomiast urodziłem się rok później- 24 lutego, również w Hanau – odparł WILHELM KARL GRIMM.
- Jak dobrze rozumiecie jesteście pochodzenia niemieckiego ?
- Tak, jesteśmy narodowości niemieckiej –
- odpowiedzieli razem.
- Czym się zajmujecie ?
- Razem zajmujemy się pisaniem baśni.
- A skąd taki pomysł na pisanie baśni?
- trudno to stwierdzić, lecz od zawsze chcieliśmy odtwarzać najstarsze motywy baśniowe.

Patrycja Dylla

Patrycja Dylla

I stąd jest w nich takie okrucieństwo, jak np. zatrucie Królowny Śnieżki przez złą macochę - odparł Wilhelm.

- Tak właśnie było i to raczej stąd zaczęliśmy pisać takie baśnie. A oczywiście zakończenia tych baśni zwykle są radosne, więc nie są one nieodpowiednie dla dzieci – rzekł Jakub
- Czy myśleliście kiedyś, że będziecie tak znani ?
- Nigdy bym nie pomyślał, że moje utwory, jak i również mego brata będą tak popularne.
- Dokładnie tak, pisałem baśnie, bo je lubiłem, a szczególnie wtedy, kiedy widziałem ten uśmiech na twarzach ludzi po przeczytaniu naszych baśni -
- odparł Wilhelm.
- Czy jesteście dumni z siebie i tego, co robicie ?
- Pięknie donośnie odpowiedzieli : - Kochamy to, co robimy, sprawia nam to radość i poprawia samopoczucie. A jeśli czytelnicy są zadowoleni, to my również.

Niestety, ale Wilhelm Karl Grimm zmarł 16 grudnia 1859 roku w Berlinie, natomiast Jakub Ludwik Karl Grimm zmarł 20 września 1863 roku w Berlinie.

Patrycja Dylla

„RALPH DEMOLKA”

Świat gier- tu żyją postacie z gier i są też automaty. w tym świecie mieszają się, wygrywają i przegrywają... i jest też postać - Ralph Demolka, który zawsze chciał zdobyć medal.

Pewnego dnia poszedł do swojego domu, czyli automatu i spotkał postać z gry, która miała zaraz zdobyć medal. Ta postać przestraszyła się małego zwierzątka i nasz główny bohater przebrał się w jego zbroję, by w ten sposób zdobyć upragniony medal.

Jednak wcześniej Ralph musiał wspiąć się na wieżę, bo tylko tak mógł zdobyć medal. Udało mu się to, ale wdepnął w klejące się robale i przez nie niczego nie widział. Następnie wszedł do kapsuły, ale nie widział znów, gdzie jedzie i poleciał do gry: " Mistrz cukiernicy", w której to ścigały się samochody.

Ralph Demolka rozbił się, a robale zaczęły się rozmnażać.

Nasz główny bohater rozbił się w końcu, a medal poleciał na drzewo, w tym samym czasie, gdy się wspinał na drzewo, spotkał Usterkę.

Usterka wzięła medal i wystartowała w wyścigu. Kilka minut później pozostali uczestnicy zniszczyli samochód bohaterki i nie miała, czym wystartować w wyścigu, Nagłą przyjacię Ralpa, czyli Felixa z dziewczyną z innego automatu zaczęli go szukać. Ralph zdemolował całe trybuny, a później Ralpa wzięli do zamku, by zobaczyć, kto to zdemolował i okazało się, że to Ralph Demolka. Król Karmel w tym momencie zorientował się, że złoto, którym zapłaciła Vandellopa to był medal. Później koleżanki Vandellopy zniszczyły jej auto. Dziewczynka płakała i Ralph Demolka wygonił jej koleżanki, a potem powiedział Vandellopie, że musi wygnać wyścig. W tym samym czasie przyjaciółka Felixa i sam Felix znaleźli kapsułę, którą odleciał Ralph do „Mistrza cukiernicy” i z niej już nie wrócił. W kapsule natomiast znajdował się straszny robal, który rozmnażał się w podziemiach i jak się wystarczająco rozmnożył, to mógł wtedy zrobić ruinę. Wobec tego koleżanka Felixa chciała namierzyć robala. Niestety było tak dużo cukru, że okazało się to niemożliwe. Chwilę później Felix i jego koleżanka wpadli do „Ruchomych piasków”, z których to nie mogli się wydostać. Felix wpadł w panikę, jednak nagle przybliżyły się liany, reagujące na śmiech w taki sposób, że chciało się tam wejść.

W tym samym czasie Ralph i Vandellopa poszli do produkcji samochodów i zrobili sobie auto, ale Vandellopa nie umiała jeździć. Gdy kończyli auto, zaczęli ich gonić. Ralph zrobił dla Usterki tor wyścigowy, by się nauczyła jeździć, co się udało. W tym samym czasie król Karmel pogrzebał w plikach automatu i wziął medal z plików. W tym samym czasie koleżanka Ralpa wyrzuciła go ze statku, który wzięli od Ralpa. W zamku spotkał sługę króla Karmela i zapytał go, czy jest tu Ralph Demolka? A on odpowiedział tak: "Lepiej było go zamknąć." I zabrał go do celi. Vandellopa natomiast jechała na wyścig i czegoś zapomniała. Gdy Ralph na nią czekał, zjawił się pan Karmel i opowiedział mu historię o Vandellopie, która brzmiała tak:

" Kiedy Vandellopa wygra wyścig, dzieci mogą ją wybrać jako avatar i będą nią grać. W końcu Vandellopa zacznie się teleportować do przodu i pomyślą, że gra jest zepsuta, a wtedy Usterka nie będzie mogła wyjść i wpadnie w nicość. Król Karmel pojechał z tego miejsca, a Vandellopa wróciła już z swojego domu i dała mu medal. Ralph, gdy zobaczył, jaka jest prawda, zniszczył na jej oczach wyścigówkę, którą miała wygrać, a ona powiedziała mu, że jest potworem i płakała. Ralph zrobił, co chciał i wrócił do gry, której już nie był, o bo miała być odłączona. Gdy zobaczył, że nikogo już nie ma w jego grze, rzucił medalem w szybę automatu. Nagle zauważył, że Usterka jest na automacie i wrócił od niej. Spotkał wtedy sługusa Króla.

Na tym kończy się niezwykła historia Ralpa Demolki. Mam nadzieję, że wszyscy polubią tego bohatera tak bardzo, jak ja.

Wiktor Nowacki

Baśń o dziewczynce z zapalkami inaczej...

Gdy trzecia zapalka zgasła, wtem biedna dziewczynka ujrzała swą babcie, którą bardzo kochała. Powiedziała jej ona, że niebawem będzie im się dobrze powodziło. Ojczym znajdzie pracę, wybudują nowy dom a ona pójdzie do dobrej szkoły. Będą mieli pieniądze na jedzenie i nowe ubrania. Nie dowierzała w to dziewczynka i chciała jeszcze o coś babcie spytać ale ona zniknęła po niej został tylko jasny pył. Dziewczynka szybko pobiegła do domu i ku swojemu zdziwieniu nie dostała kary za to, że nie sprzedała ani jednej zapalki. Miesiąc później gdy wróciła do domu jej ojczym oznajmił, że od jutra zaczyna pracować. Wszyscy wtedy się ucieszyli, a dziewczynka spojrzała w niebo i się uśmiechnęła.

Niedługo po tym, mama kupiła dziewczynce piękną, niebieską sukienkę, pantofelki i kapelusik. Od razu przymierzyła to wszystko i uściskała swoją mamę. Potem dowiedziała się, że od przyszłego tygodnia pójdzie do szkoły. Na tę wiadomość bardzo się ucieszyła.

Gdy nadszedł pierwszy dzień szkoły, wstała skoro świt. Założyła nowiutki mundurek, uczesała włosy i pobiegła do swojej szkoły. Poznała tam koleżanki, które, jak okazało się później, były jej oddanymi przyjaciółkami do końca życia.

Natalia Sękowska

Recenzja "Małego Księcia "

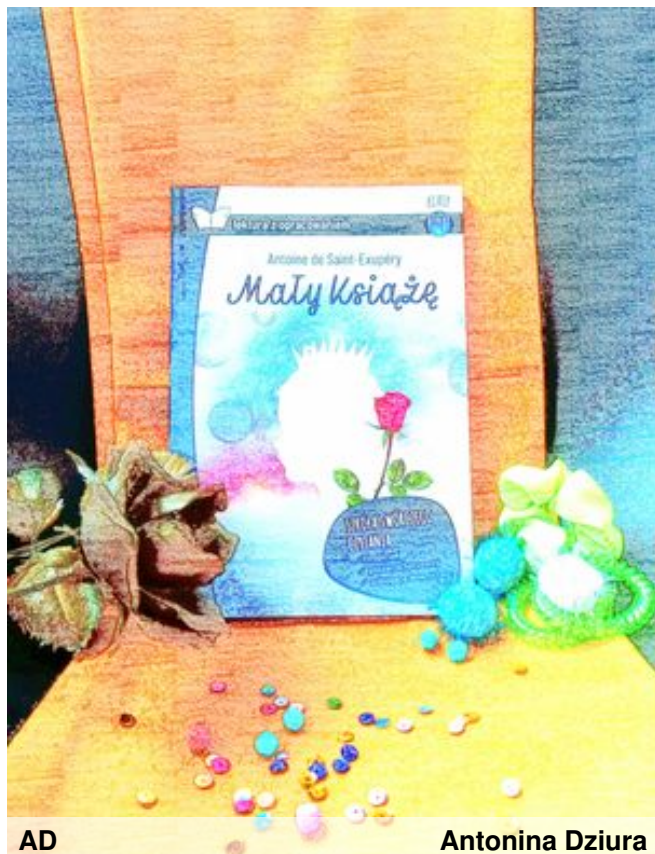
Cytat na początek: "Dobrze widzi się tylko sercem, najważniejsze jest niewidoczne dla oczu".

Cześć mole książkowe!

Przygotowałam dla was kolejną recenzję ciekawej książki pt.: "Mały książę". Tym razem chciałabym zabrać Was w baśniowy świat pełen ciekawych historii. Wszyscy to lubimy. Prawda!?

Z książki dowiadujemy się, iż pewnego dnia pisarz osobiście spotkał na pustyni młodego bohatera, gdzie chłopiec opowiedział mu swoje przygody. To wszystko autor przelał na papier, byśmy mogli poznać perypetie młodego podróżnika. Mały książę był niskim blondynem o niebieskich oczach. Chłopiec pochodził z asteroidy B-612 niewiele większej od niego samego. Bohater opowiadał nam o tym, jak niebezpieczne mogą być np. baobaby, czy też o tym, jak ważna jest przyjaźń. Do jej opisanie posługuje się przykładem relacji z Różą, Lisem, czy żmiją. Poznamy także 6 baśniowych planet, na których zamieszkiwali kolejno: Król, pan Próżny, Pijak, Bankier, Latarnik oraz Geograf. Wymienione postacie opowiadając o sobie sprawiają, iż bohater stwierdza jednak, że dorośli są "bardzo bardzo dziwni". Dlaczego? Zapraszam do lektury. Książka wciąga czytelnika od pierwszej strony! Pokazuje, jak odbierają świat dzieci, a jak dorośli. Po pierwszym spotkaniu z Małym księciem odczuwamy do niego sympatię, ponieważ jest to bardzo pozytywna oraz inteligentna postać. Książka ta jest idealna na te jeszcze, chłodne wieczory. Wszyscy pozwólmY zabrać się w baśniowy świat Małego księcia, i spojrzmy na siebie z z innej perspektywy!

Antosia Dziura

Ciekawostki z kulisów filmu „Harry Potter”.

1. Sceny na *Privet Drive* 4 były kręcone na prawdziwej ulicy. Nie można jednak było nakręcić wszystkich scen w tym miejscu, więc wybudowano na planie identyczną kopię domów.
2. Ekipa grafików odręcznie napisała tysiące listów na potrzeby filmu. Okazało się jednak, że były za ciężkie, aby mogły być niesione przez sowy, więc musieli zacząć to robić od nowa.
3. Magiczne drzwi w banku *Gringotta* faktycznie działały.
4. Wszystkie przedmioty znajdujące się w oknach ulicy Pokątnej były ręcznie robione.
5. Wszystkie eliksiry pite w filmach były tak naprawdę zupami. Ulubioną zupą ekipy była zupa z marchewki i kolendry.
6. Na potrzeby “kociej sesji zdjęciowej” przywieziono ponad 40 kociaków, które miały być przedstawione w gabinecie *Umbridge*. Wszystkie zostały potem zaadoptowane.
7. Uszy Zgredka były wzorowane na uszach psa o imieniu Max, który przesiadywał pod biurkiem rysownika.
8. *Daniel Radcliffe* (*Harry Potter*) używał od 60 do 70 różdżek w trakcie kręcenia filmu.
9. *J K Rowling* osobiście wybrała kilku aktorów np. *Alana Rickmana* (grał *Severusa Snape'a*).
10. Książki o Harrym Potterze przetłumaczono na blisko 70 języków.
11. Harry Potter urodził się 31 lipca. Tego dnia urodziny świętuje także autorka.
12. *Nicolas Flamel*, w książce czarodziej, twórca kamienia filozoficznego, istniał naprawdę. Urodził się około 1330 roku, był jednym z najsłynniejszych alchemików wszech czasów. Legenda oparta na jego księgach głosi, że wynalazł on eliksir zamieniający metal w złoto i zapewniający nieśmiertelność.
13. Wśród ulubionych książek *J K Rowling* są „*Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa*” C.S. Lewisa. To z tej powieści pochodzi nazwisko czarodzieja *Cedrika Diggory*. W „*Opowieściach z Narnii*” jeden z bohaterów nazywa się *Digory Kirke*.
14. *Hermiona Jean Granger* pierwotnie miała nazywać się *Hermiona Puckle*. *Draco* nie miał być *Malfoyem*, a *Spinksem*, zaś *Luna Lovegood* - *Luną Moon*.

Zofia Męćfel

**Ciekawostki
za kulisami filmu "Harry Potter"**

1. W jednym z wywiadów *J.K. Rowling* zdradziła, że na początku chciała, żeby *Hermiona* była dziewczyną *Harry'ego*. Zdecydowała jednak, że zwiąże się ona z *Ronem*.

2. *J.K. Rowling* przyznała, że był moment, w którym chciała uśmiercić jednego z członków "Golden Trio" (*Hermiona Granger*, *Harry Potter*, *Ron Weasley*). Miało mieć to miejsce w 6.cz. "Harry'ego Pottera", a z życiem omal nie pożegnał się *Ron*.

3. *Tom Felton* ubiegał się początkowo o role *Harry'ego* i *Rona*.

Zofia Męćfel

Lolek tęczaskrzydły jednorożec.

Dawno, dawno temu, a może wcale nie tak dawno w pięknej krainie, zwanej Zwierzolandia, żyły sobie najdziwniejsze, najróżniejsze i najbardziej nieprawdopodobne zwierzęta świata. Były tam koty z trzema głowami, konie z rogami jak kozy, psy w kolorze tęczy, żółwie ze skrzydłami oraz wiele innych, o których można mówić bez końca.

Dziś opowiem historię jednorożca Lolka, który bardzo chciał latać, niestety nie umiał. A było to tak...
Leży Lolek w puszczy na polanie i ogląda, jak po niebie płyną chmurki niczym małe, puchate owieczki. Rozmyśla, jak cudownie byłoby być ptakiem, latać w chmurach i oglądać świat z góry. -No cóż nie umiem fruwać, ale przecież mogę poprosić kogoś o pomoc. Jak pomyślał, tak zrobił. Wstał i poszedł w stronę pobliskiego drzewa, na którym siedział mały, latający żółw.

- Cześć Miśka, co robisz?-zapytał Lolek.

- O, cześć Lolku, nic ciekawego, właśnie wróciłam od księżniczki Hani. A dlaczego pytasz?

- Bo wiesz, bardzo bym chciał umieć latać i szukam kogoś, kto mnie tego nauczy. Mogłabyś mi pomóc? Niestety kochany, nie mogę, bo idę do szkoły czarów. Dziś mam uczyć się magii, ale idź do chińskiego smoka Czarka. On lata od małego, na pewno ci pomoże.

- Masz rację, nie pomyślałem o tym wcześniej. To ja biegnę do Cezarego. On mi na pewno pomoże! Smok właśnie odpoczywał, ale gdy zobaczył Lolka, wstał i wyszedł na spotkanie.

- Co cię do mnie sprowadza, kolego? – zapytał.

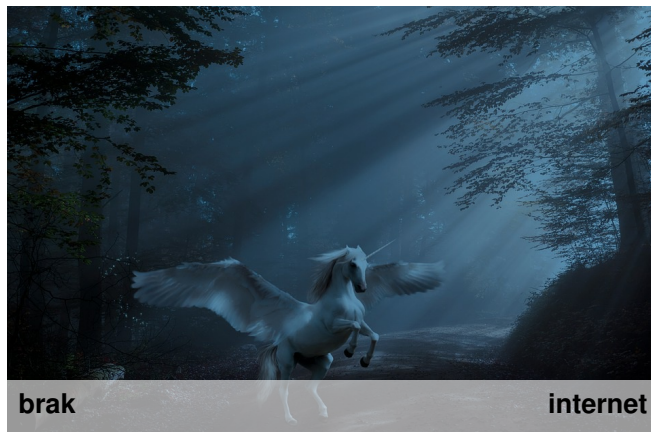
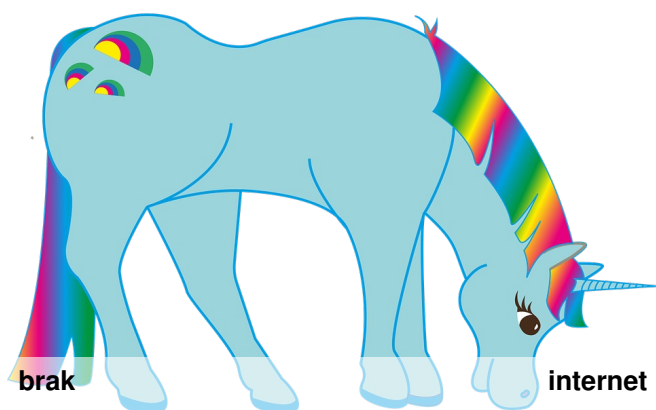
- Witaj mój drogi, mam prośbę, czy mógłbyś mnie nauczyć latać?- Cezary zamarł na chwilę, a potem odrzekł – Przykro mi, ale tego nie da się nauczyć. Jednak znam kogoś, kto może ci pomóc, to wróżka Mila z dalekiej krainy Zizambii. Dzięki jej czarom możesz dostać skrzydła, o jakich marzysz. Poczekaj, wyślę cię tam za pomocą czaru przeniesienia.

Smok pomruczał coś pod nosem, dotknął Lolka złotą laską i w tej samej chwili jednorożec ocknął się w dziwnym kraju, gdzie rosły same tęczone drzewa ze złoto-srebrnymi owocami, kształtem i wielkością przypominającymi melona. Po środku ogrodu stał tęczone zamek. Zwierzak pobiegł w stronę pałacu i po chwili na swej drodze spotkał, o dziwo, takie samo zwierzę, jak on, tylko ze skrzydłami w kolorze tęczy. Okazało się, że to jest właśnie księżniczka Mila, która powiedziała:

- Długo na ciebie czekałam. Lolku. Wiem, po co przybyłeś i dam ci to pod warunkiem, że ze mną zostaniesz. Lolek bez słowa sprzeciwu zgodził się, w zamian dostał piękne tęczone skrzydła i po chwili, razem z Milą, latali po niebie, jak ptaki podziwiając świat z góry i ciesząc się swoim towarzystwem. Tak oto zwykły jednorożec został latającym zwierzęciem.

Z tego, co wiem, Lolek i Mila do dziś są ze sobą, wzięli ślub, wyprawili ogromne wesele, mają trójkę pięknych dzieci i wszyscy fruwią po niebie, jak kolorowe ptaki.

Zuzia Skarbek

KSIĘŻNICZKA ARIELKA !

Ariel to główna bohaterka filmu animowanego pt. "Mała Syrenka". Księżniczka ma długie, rude włosy i grzywkę oraz piękne, duże, niebieskie oczy. Jej ogon jest w kolorze zieleni, ma ona mleczną cerę i koralowe usta. W oryginalnej wersji Ariel miała 5 sióstr. W filmie natomiast syrenka miała 16 lat ,zaś w baśni dopiero 15. Jej tata nazywał się Triton, a mama Atena. Jest czwartą oficjalną księżniczką Disney'a. Bohaterka to pierwsza księżniczka ,która nie jest człowiekiem, choć następnie się nim staje. Ariel, jako jedyna z księżniczek Disney'a, ma dziecko, które nazywa się Melody. Jest ona pół-syreną. Jej przyjaciele mają na imię: Florek oraz Sebastian. Jednak pełne imię tego ostatniego brzmiało: Horatio Felonius Ignacius Crustaceous Sebastian . Natomiast chłopak Eryk był księciem. Największym wrogiem Ariel była ośmiornica Urszula .

Amelia Buchcic

internet

internet

internet

Florek jest przyjacielem Arielki. Jest on żółtą rybką z niebieskimi paskami. Tak, jak jego przyjaciółka był lekkomyślny, a czasami strachliwy.

Sebastian jest, w przeciwieństwie do Florka, odpowiedzialny. Opiekuje się Arielką, gdy ta się bawi. Czasami mógłby się wydawać oschły, ale po prostu martwi się o córkę Trytona.

Laura Fąfara

Rayman-Recenzja

Rayman – komputerowa gra platformowa z 1995 roku, która powstała na podstawie projektu francuskiego twórcy gier komputerowych Michaela Ancela. Produkcją gry zajęło się francuskie studio Ubi Pictures (obecnie znane jako Ubisoft Montpellier), a opublikowała ją firma Ubisoft. Bohaterem gry jest tytułowy człekokształtny twór składający się z sześciu oddzielonych od siebie kończyn. Jego celem jest odzyskanie Wielkiego Protonu skradzionego przez Mr. Darka, od tego artefaktu zależy ład **baśniowej krainy**. Rozgrywka w *Raymanie* jest podzielona na 18 poziomów, podczas których tytułowy bohater zdobywa stopniowo nowe zdolności, dające możliwość łatwiejszego poruszania się po terenie gry oraz pokonywania przeciwników.

Akcja gry

Rayman jest grą platformową utrzymaną w realiach fantasy. Gracz steruje tytułowym bohaterem, który podejmuje się próby odzyskania magicznego artefaktu zwanego Wielkim Protonem, strzegącego ładu i porządku w baśniowej krainie. Wielki Proton został ukradziony przez przebiegłego Mr. Darka, a Raymanowi przyjdzie w miarę upływu czasu zmierzyć się z tymże antagonistą.

Rayman jest grą stworzoną dla graczy od 7 lat lecz także cieszy się popularnością również wśród starszych.

Polecam tę grę, gdyż jest godna zwrócenia na nią uwagi i sądzę, że wielu z nas znajdzie w niej świetną rozrywkę.

Filip Lisowski

Internet

Nasza redakcja:

Michał Szczerek – redaktor, autor artykułu wstępnego,

Zuzanna Skarbek-redaktor, autorka baśni pt. „Lolek tęcoskrzydły jednorożec”,

Amelia Buchcic-redaktor, autorka artykułu o „Arielce”,

Zofia Męcfel-redaktor, autorka ciekawostek Harry’ m Potterze,

Natalia Sękowska-redaktor, autorka dokończenia baśni pt. „Dziewczynka z zapałkami”,

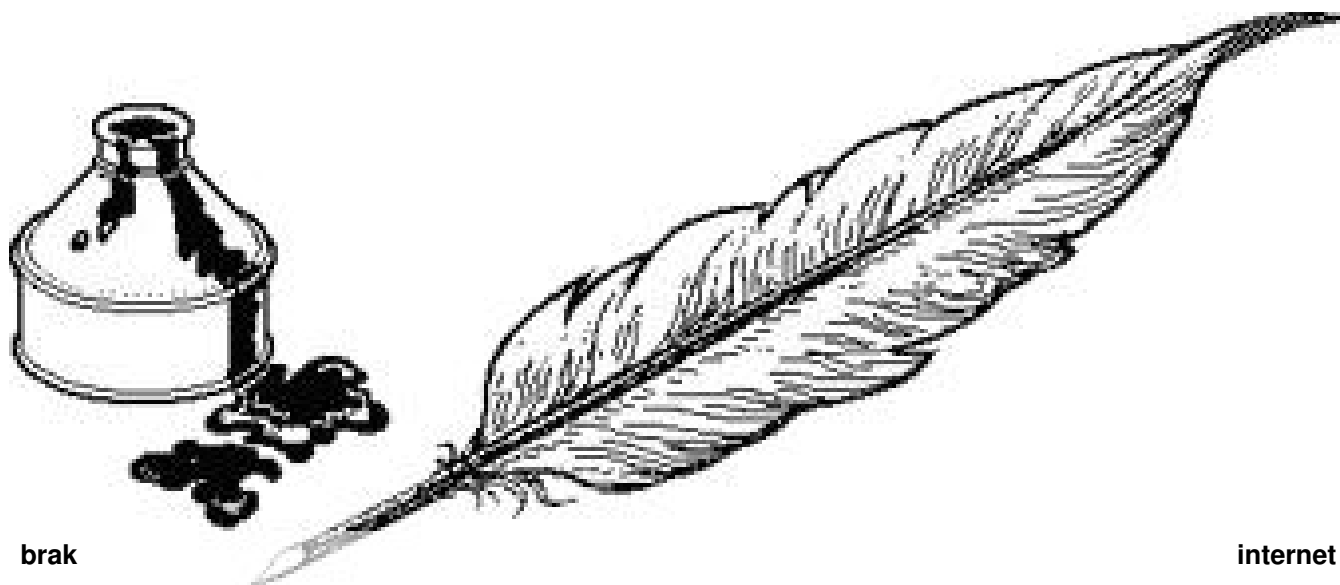
Filip Lisowski-redaktor, autor recenzji gry inspirowanej baśnią,

Laura Fąfara-redaktor, autorka artykułu o zwierzętach,

Patrycja Dylla-redaktor, autorka wywiadu z braćmi Grimm,

Wiktor Nowacki-redaktor, autor recenzji filmu animowanego,

Antonina Dziura-redaktor, autorka recenzji „Małego Księcia”.

brak

internet